

f.eks. snerydning, græsslåning, trappevask, diverse reparations- og vedligeholdelsesarbejder m.m.

Anvendelsen af loven om arbejdsmarkedsbidrag har ledt til en forskel mellem på den ene side privat og socialt udlejningsbyggeri og på den anden side ejerlejlighedsforeninger m.fl. for så vidt angår viceværttydelser præsteret i egne ejendomme. Førstnævnte anses ikke for bidragspligtige, fordi viceværttydelserne betragtes som en del af den momsfrie udlejning af fast ejendom, for hvilken der ikke skal svares arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 2, nr. 3. Sidstnævnte anses derimod for bidragspligtig, fordi der er tale om en selvstændig ydelse, der er omfattet af § 1 i lov om arbejdsmarkedsbidrag om bidrag af anden økonomisk virksomhed.

Til nr. 1-2

Ændringen af momsloven foreslået i § 1 medfører sammen med reglerne i den gældende arbejdsmarkedsbidragslov, at virksomheder, som sælger ejendomsadministration m.v. til fremmede, skal betale moms og bidrag heraf. Disse virksomheder skal også betale moms og bidrag af tilsvarende ydelser præsteret til eget brug.

Ved lovforslagets § 3, nr. 1-2, foreslås, at der af administration af egne ejendomme og af viceværtfunktioner, der udføres på egne ejendomme, skal betales arbejdsmarkedsbidrag. Dette sker ved en henvisning til den samtidig foreslåede nye § 1 i lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, jf. bemærkningerne til § 2. Henvisningen til lønsumsafgiftsloven betyder, at virksomheder som er omfattet af dennes § 1 a, skal svare arbejdsmarkedsbidrag af de der nævnte aktiviteter. Det drejer sig om privat og socialt udlejningbyggeri, hvor virksomheden, boligselskabet, boligforeningen m.v. præsterer ejendomsadministration m.v. til eget brug. Bidragspligten efter denne bestemmelse omfatter således ikke virksomheder, der skal betale moms og bidrag, jf. ovenfor.

Ifølge de gældende regler i arbejdsmarkedsbidragsloven betaler virksomhederne bidrag efter enten momsmetoden eller lønsumsmetoden. Bidrag af ejendomsadministration m.v. på grundlag af lønsummen efter den foreslåede § 2, stk. 3, bør derfor alene betales af de virksomheder, der skal afregne bidrag for de nævnte ydelser efter lønsumsmetoden.

Det foreslås derfor også, at virksomheder som tillige er bidragspligtige for andre aktiviteter og som opgør bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 7, § 8, stk. 1, nr. 1, eller § 9, stk. 1, nr. 1 (momsmetoden), ikke skal betale bidrag af ejendomsadministration og viceværttydelser.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 5

Efter reglerne i den gældende arbejdsmarkedsbidragslov kan kun virksomheder omfattet af bilaget til loven beregne bidrag på grundlag af lønsummen. Da udvidelsen af bidragspligten får virkning for andre virksomheder end de nævnte virksomheder, foreslås det i § 3, nr. 5, at der indsættes en ny bestemmelse herom som § 9 a. Efter denne skal bidragspligtige efter forslaget § 3, nr. 2, også opgøre bidragsgrundlaget efter lønsumsmetoden, som er den samlede lønsum af de afgiftspligtige aktiviteter efter § 1 a i lønsumsafgiftsloven med tillæg af 90 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at bidragsgrundlaget skal opgøres efter lønsumsmetoden.

Til § 4

Der foreslås en nedsættelse af godtgørelsen af afgift af olieprodukter, der anvendes i registrerede motorkøretøjer.

Efter de gældende regler får momsregistrerede virksomheder godtgjort afgift af olie i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af olie.

Denne godtgørelse foreslås nedsat med 95 øre pr. l for olieprodukter, der anvendes i motorkøretøjer registreret efter færdselsloven.

Det foreslås samtidig, at nedsættelsen også kommer til at gælde den kollektive vejtrafik ved at afgiftsgodtgørelsen for rutekørsel nedsættes tilsvarende.

Efter olieafgiftsloven skal der af blandinger af afgiftspligtige produkter eller af disse produkter og andre varer betales afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter loven, hvis blandingen er anvendelig til fyringsformål. Det foreslås at udvide denne bestemmelse til også at gælde blandinger anvendelige som drivmiddel i motorkøretøjer.

Det foreslås, at nedsættelsen finder sted i 2 trin pr. 1. januar 1991 og pr. 1. januar 1992, så det ikke godtgørelsesberettigede beløb udgør 80 øre pr. l i perioden 1. januar - 31. december 1991 (§ 7, stk. 2) og fra 1. januar 1992 95 øre pr. l.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte særlige krav til virksomhedernes dokumentation for opdelingen af olieprodukter anvendt i registrerede motorkøretøjer og olie til anden anvendelse.